



Търново

ВЕЛИКО
ТЪРНОВО
ВТОРНИК
26 НОЕМВРИ
1968
ГОД. XXVI
Бр. 141
(2497)

ЦЕНА 2 ст.

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт

ВЪЛНУВАЩИ ДНИ В СВИЩОВ

Три дни, от 21 до 23 ноември, свищовци и многото им гости бяха свидетели на мили тържества по случай чествуването на 100-годишнината от създаването на първия български хор. Юбилейният комитет, под председателството на акад. Петко Стайнов, бе предвидил разнообразна програма, която премина под лозунга „Родна песен нас навеки свързва“.

В петък на сцената на първото българско читалище „Еленца и Кирил Д. Аврамови“ застана народният хор „Кавал“ — София, носител на орден „Кирил и Методий“ — I степен и „Честно знаме на труда“, лауреат на много наши и международни конкурси и фестивали. Под негово диригентство на засл. артист Атанас Маргаритов, лауреат на Димитровска награда, още с появянето си хорът спечели всички.

Цели два часа присъстващите се насладяваха на чудното изкуство на гостите.

Втория ден гостува хор „Родина“ — Русе, лауреат на международни конкурси и фестивали, прославял неведнъж родната песен далеч зад пределите на страната. Под диригентството на Атанас Димитров-дамският, мъжният и смесеният хор доставиха истинско удоволствие на почитателите на хоровото дело.

В неделя сутринта, на дома където е живял Янко Мустаков, създател на първия български хор, стана тържествено откриване на паметна плоча. А вечерта читалищният салон не можеше да побере ония, които желаеха да присъствуват на заключителното тържество.

В деловия президиум са заели места акад. Петко Стайнов, директорът на Творческо-методическия институт за художествена самодейност Петко Йорданов, Агалия Баларева, научен сътрудник в Института за музика при БАН, първият секретар на Градския комитет на БКП Атанас Аков, внучката на Янко Мустаков Надежда Костенко и много други.

(Следва на 2 стр.)

НЕКА МЛАДИТЕ ПОКОЛЕНИЯ ПОМНЯТ ТОЗИ РАЗКАЗ

★ 25 ГОДИНИ ОТ АКЦИЯТА НА ГОРНООРИХОВСКИЯ ПАРТИЗАНСКИ ОТРЕД В МЕЛНИЦА „ЦЕРЕРА“

★ ТЪРЖЕСТВЕНО ПРИЕМАНЕ НА 17 ПИОНЕРИ ОТ ЕЗИКОВАТА ГИМНАЗИЯ ЗА ЧЛЕНОВЕ НА ДКМС

★ ОТКРИВАНЕ НА КОМБИНАТ ЗА БИТО-ВИ УСЛУГИ В ЛЕСИЧЕРИ

Неделният ден бе голям празник на градските се от с. Лесичери и Михалската община. Благоустроеният площад на с. Лесичери, омерган от новите сгради на ТКЗС, селкооп и новопостроения битов комбинат на ТПК, се изпълни с пионери и чавдарчета, с трудещи се от Лесичери и околните села, сук дойдох и група пионери от Езикова гимназия във Велико Търново.

„Наркооп“ — Велико Търново — национален първенец

Вчера колективът на Градската потребителна кооперация във Велико Търново преживя вълнуващо тържество. За своя упорит труд, голямо усърдие и постигнати високи резултати за третото гримесиче на годината той се нарежда на първо място в страната в системата на Централния кооперативен съюз. Заслужено за тези успехи му бе връчено преходно червено знаме на ЦКС и Централния комитет на Профсъюза на работниците от търговията. Само от търговията на дребно и общественото хранене е реализирал повече от 270 000 лв. над планов стокооборот. Високо изпълнение има кооперацията във всички сектори на своята дейност.

Големият аванс, който колективът на „Наркооп“ — Велико Търново има от деветмесечия, му помогна и завчера с гордост той рапортува за изпълнението на своя годишен план в размер на 3 700 000 лв. стокооборот.

Това е най-хубавият дар, който колективът на кооперацията поднася в чест на юбилея на свободата и на своя празник — Деня на търговския работник.

Скъпи гости на жителите на селото бяха другарите Петър Панайотов, секретар на бившия нелегален Горнооряховски окръжен комитет на Партията, сега председател на ЦК на Профсъюза на работниците от полиграфията и културните институти, Димитър Стоянов, секретар на Окръжния комитет на БКП, председател на Окръжния комитет на борбата против фашизма и капитализма Йордан Илиев, бившият народен партизански отряд Тодор Поптодоров, Веселина Лазарова, Георги Горанов, Ганчо Йовчев, ятаци и помагачи на отряда и др.

Докато още хората принаждаха от всички краища на селото към площада, в заседателната зала на Дома на ТКЗС 17 пионери от 8-а и 8-б клас на Езикова гимназия — Велико Търново бяха приети за членове на ДКМС. С възнеение те слушаха напътственото слово на др. Петър Панайотов и приветствието на др. Димитър Стоянов.

Към 10 часа внушителна колона от камиони и коли се отправиха към местността „Церера“, където преди 25 години партизанският отряд на Великотърновската и Павликенската чета на брой 32 души извърши смела акция. Пред главния вход на мелницата с кратко слово другарят Петър Панайотов припомни този епизод от героичната борба на Горнооряховския партизански отряд и откри паметна плоча. След това всички присъстващи се събраха в салона на читалището. Женският самодеен състав при читалището „Надежда“ и ученици от основното училище изнесоха литературна програма.

Посрещнати с бурни и продължителни аплодисменти, в деловия президиум заеха места гостите и ръководителите на селото.

Бившият народен партизански отряд на участниците в акцията в мелницата „Церера“, Тодор Поптодоров говори за приноса на населението от Михалската община в борбата против фашизма и капитализма и за успеха му в изграждането на новия живот. Подробно той разказа за организирането и провеждането на акцията в мелницата „Церера“ и нейното голямо политическо отражение — повдигане бойния дух на трудещите се в борбата срещу фашизма и капитализма, за задачите, които са изпълнявали тогава присъстващите на днешното тържество бившата народна партизанка Веселина Лазарова (Милка) и ятакът от с. Русаля Дечо Косев.

Тази акция, каза др. Поптодоров, бе една от твърде внушителната серия от над 90-те акции в голямата бойна и политическа дейност на нашия отряд и чети, които израснаха като голяма бойна единица на Българската народноосвободителна армия.

На трибуната застана др. Панайотов. Залата притихна. Моят разказ, каза той, е за всички, които присъствуват тук и поеди всичко за пионерите и комсомолците, за младите. Защото в нашата борба те бяха в първите редици. Нека младите помнят този разказ.

Като на филмова лента се заредиха гребовите дни на 1941—1944 година. Вестта за вероломното нападение над първото отечество на работниците и селяните — Съветския съюз, директивата на ЦК за преминаване в нелегалност на членовете на Окръжния комитет. През 1942—1943 година нелегалните дейци в окръга вече стават много и се оформят четите на Горнооряховския партизански отряд; Великотърновската, Горнооряховската, Павликенската, Свищовската. Идва зимата на 1943/1944 година. Окръжният комитет и щаба на отряда решават около 70-те партизани да прекратят зимата в землянки заедно. Четите вече имат бойна закалка. Акцията на Горнооряховската чета при вършачката в Чапаево, акцията на Великотърновската чета в завземането на бранническия лагер във Вонеща вода, смелият подвиг на петимата от Павликенската чета, които на 19 август 1943 година, в същия час, когато край Вонеща вода се води бой в бранническия лагер, завземат общината в с. Бяла черква, само на два километра от Павликени, където има военно поделение и силна полицейска групировка, акцията в мелницата „Церера“ и битката в Хотинските гори...

РЕШАВАЩО ЗВЕНО В ИЗПЪЛНЕНИЕ РЕШЕНИЯТА НА ЮЛСКИЯ ПЛЕНУМ

ОТ 1 ЯНУАРИ 1969 Г. НОВАТА СИСТЕМА ЩЕ СЕ ПРИЛАГА В СТОПАНСКАТА ДЕЙНОСТ НА ВСИЧКИ ПРЕДПРИЯТИЯ И ОРГАНИЗАЦИИ

В събота в салона на Профсъюзния дом във Велико Търново се събраха партийният и стопанският актив на окръга, икономисти и специалисти от предприятия, организации и учреждения. С голямо внимание те изслушаха задълбочените и аргументирани разяснения, които Гриша Филипов, председател на Комисията по новата систе-

ма на ръководство на народното стопанство при Министерския съвет, направи във връзка с 50-то постановление.

В краткото си уводно слово др. Филипов подчерта, че от 1964 г. досега в отделни предприятия и организации се експериментира новата система на стопанско ръководство. През този период са потвърдени ней-

ните положителни страни и необходимостта от усъвършенстване й, за да може чрез нея да се осигури широк простор на научно-техническата революция в нашата страна, да се подобрят още повече жизненото равнище на трудещите се. Затова гласното звено в изпълнението на решенията на Юлския пленум на ЦК на БКП, каза той, се явява усъвършенстването и точното приложение на новия механизъм на новата система на стопанско ръководство и планиране на народното стопанство.

С 50-то постановление вече бяха утвърдени новите нормативни документи. Новият усъвършенстван механизъм е единен и дава предимство из качествените показатели. Досега механизъмът обхващаше главно промишлеността, селското стопанство, отчасти транспорта и търговията. Новият механизъм, който се утвърди с 50-то постановление, обхваща всички сфери на разширено възпроизводство в тяхното единство и комплексно функциониране.

От друга страна, новият механизъм засяга не само сферата на непосредственото материално производство, но и въпросите, свързани с функционирането на органите на управление в центъра. С постановлението се регламентират мястото, правата и задълженията на отделните органи на управление при подготвянето и преминаването към новата система и осъществяването в живота на новите положения на механизма. Той ще способствува за упражняването на по-голям икономически натиск върху обединенията, предприятните и др., а така също за използването на икономическата принада във връзка с ускоряването на техническия прогрес във всички дейности. Специално внимание докладчикът отдели и на въпросите за по-голямото единство и съчетаване на материалните с моралните стимули, за съчетаването на колективните с личните интереси.

Кои са новите моменти от механизма на системата, които намекнаха отражение в 50-то постановление?

Първо с него се утвърждава дългосрочен характер на механизма. Второ — той е построен не върху ведомствен принцип, а върху единството на усилията и характера на дейността. По-нататък др. Филипов, каза, че с механизма се уточняват основните критерии за стопанската дейност на предприятията и критериите, от които зависят възможностите за разширено възпроизводство и увеличаване на индивидуалния доход в отделните предприятия.

Докладчикът разясни, че постановлението № 50 утвърди редица нормативни документи във връзка с новата система. Всички тези нормативни актове не влизат в сила от 1 януари 1969 г. По своя характер и съдържание те се разделят на две групи. В едната — това са документи, които действуват и досега, които с 50-то постановление на МС се привеждат в съответствие с новите принципиални положения, разработени от Юлския пленум, и новите моменти на самия механизъм на системата. Другата група нормативни актове — това са нови нормативни актове, които по същество за пръв път се разработват цялостно, и които отразяват новите моменти във връзка с цялостното приложение на новата система.

Др. Филипов говори и за измененията в правилника за организацията на работната заплата, за новия подход в планирането, разясни някои моменти от наредбата за образоването и разпределението на печалбата, за новото в наредбата за договорите между социалистическите предприятия и организации, за изискванията към кадрите и конкурсното начало в тяхното издигане, новото в социалистическото съревнование и др.

Бяха зададени много въпроси, на които докладчикът отговори изчерпателно.

Секретарят на Окръжния комитет на Партията Димитър Стоянов даде подробни указания на най-близките задачи на партийните и стопанските ръководства, на активите. Всички ръководители кадри да се запознаят с основните нормативни документи. В подходяща форма да се организират изучаването на тези документи от самите работници. Особено бързо да се преустрои работата на профсъюзите по организиране на социалистическото съревнование, съгласно критериите, определени от Юлския пленум.

Той призова всички да вложат максимални усилия, за да може тежката стопанска 1968 г. да бъде изпратена достойно и да се извърши едновременно подготвителната работа за ритмично изпълнение на плана за 1969 година.



Другарят Петър Панайотов говори пред мелницата „Церера“ и открива паметната плоча

10 декември 1943 г. Партизаните, разпределени по чети, са заели своите места в Хотинските гори. В средата Окръжният комитет и щаба решават съдбата на отряда, обсъжда се въпросът за зимуването. Още към 9.30 часа се чуват изстрели и стениания: „Убиха ме, помогнете ми“. За миг настъпва малко

(Следва на 4 стр.)

ДО КРАЯ НА ГОДИНАТА ОСТАВАТ

30 РАБОТНИ ДНИ

ПРЕДСРОЧНО

При годишен план за приходи 810 000 лв. още в края на октомври колективът на СП „Комунални услуги“ — Горна Оряховица отчете 814 300 лева. С близо 20 000 лв. е преизпълнен и годишният план за печалбата. До края на годината колективът обещава да реализира надпланово 120 000 лв. приходи и 30 000 лв. печалба.

П. Суванджиев

В борбата за достойна среща на 25-годишнината на Девети септември все повече стават колективите от окръжния град, които рапортуват с предсрочно изпълнени планове за общата промишлена продукция. На 20 ноември изпълни единадесетмесечната си производствена програма ГПП „Хлебна промишленост“, като до края на месеца ще изработи надпланово продукция за 56 000 лева.

Към 23 ноември приключи единадесетмесечното и колективът на ДИП „Строителни материали“. За този успех особено допринесе цехът за стъклена вата, който до 10 ноември изпълни годишния си план. В първите редици тук са бригадите на Ради Трифонов и Иван Статев. До края на годината цехът за стъклена вата ще даде надпланова продукция за 142 000 лева.

Предсрочно изпълни единадесетмесечния план и колективът на ДСП „Родопа“. На 25 ноември той вече беше произвел надпланова продукция за 6000 лева.

Н. Иванова

ИЗПЪЛНЕНО ОБЕЩАНИЕ

Вчера колективът на ДСП „Петрол“ — база в Стражица, рапортува, че е изпълнил вече годишния си план и до края на годината ще извърши надпланов стокооборот за повече от 50 000 лева, като подобри още повече културата на обслужването. Най-голям принос за предсрочно изпълнението обещание и за добрите трудови успехи имат Рачо Узунов, Колю Ноев и др.

Н. Зафиров



Новоприетите комсомолци, пионери и чавдарчета сред гостите и бившите народни партизани

ВИКТОРИНАТА „КАКВО ЗНАЕТЕ ЗА РОДИНИЯ СИ ГРАД?“ ДВУБОЯТ: ВЕЛИКО ТЪРНОВО — РУСЕ

Много часове упорит труд, търсене съществуваша подготовката на викторината на тема „Какво знаете за родния си град?“. Много дни гражданите на старата столица Велико Търново и крайдунавския краен краен Русе живяха с мисълта за нея. Организирана от градските комитети на Отечественния фронт в двата града, тя се проведе първо по квартални организации, където хората — най-масово участваха. Най-добре представителите се там с право се включиха в съставите на градските отбори.

В събота още по обяд специално предаване на градския радиовещал, посветено на Русе, напомни на великотърновци за предстоящата среща между двата града. След обяд към прожекциите в профсъюз

ното кино „Васил Мавриков“ беше включен донесеният от русенци любителски цветен филм „Повест за моя град“, който стотиците зрители посрещнаха с възторг.

И ето — събота вечерта великотърновски изпълниха салона на Дома на народната армия, за да присъствуват на двубоя между своя отбор и отбора на гр. Русе. Тук бяха и първият секретар на Окръжния комитет на БКП Йордан Костов, секретар на Окръжния комитет Димитър Стоянов, председател на Окръжния комитет на Отечественния фронт Тодор Попов, гости от окръжните и градските комитети на Отечественния фронт в Русе, от Силистрински, Разград, Казанлък.

...Екват фанфари и се любуват звуците на Шимановата песен. То

ва е началото. После... стихове за Велико Търново. Представени са двата отбора и журито. Сърочно ги приветства председателят на Градския комитет на Отечественния фронт във Велико Търново Радка Ангелова.

Започва състезанието. Всеки отбор има да отговори на четири въпроса от историята на своя град и на един — за другия град. Честта на великотърновци защитават в този двубой студентката по немска филология във ВПИ „Братя Кирил и Методий“ Виолета Остромска — капитан на отбора, юристите Яна на Иванова и Горазд Новачков, отечественофронтовската активистка от техникум по фина механика към ДСК Димитър Михайлов.

Компетентно, с много факти и съ

щевременно пропити от родолюбие, вдъхновено се редят отговорите. Журито, с председател Мария Атанасова от Окръжния музей в гр. Плевен и представители от Великотърновския и Русенския музеи, единодушно вляга най-високите оценки. Възхищението от добрата подготовка на отборите изрази при направата на разбора председателката др. Атанасова. Ето равностойната. По бедител, само с една точка повече, стана отборът на Русе, набрал 139 точки срещу 138 на великотърновци. Възможностите обаче стана ясно, че са равностойни и това поставя под въпрос резултата вече и след втората среща. Тя ще се състои на 7 декември в гр. Русе, където ще стане ясно и окончателното класиране.

Б. ЙОРДАНОВА

НОВИ МАГАЗИНИ В ГРАД ЕЛЕНА

Наскоро в сградата на първия жилищен блок в Елена в две от помещенията, определени за търговски нужди, бяха открити комфортно обзаведени магазини за дамска и мъжка конфекция обувки. В събота в другото просторно помещение на същата сграда бе открит многоочакваният в града „Магазин с 1001 стоки“.

В чест на Деня на търговския работник срещу тези три нови магазина ще посрещне първите си клиенти и закупувателите, които ще се помещават в сградата на новата автогара и ще задоволява нуждите на стотиците пътници от града и окръга.

К. И.

ПО-ОСЕЗАТЕЛНА ПОМОЩ НА КОМСОМОЛСКИТЕ И ПИОНЕРСКИТЕ ОРГАНИЗАЦИИ

НЯКОИ ИЗВОДИ ОТ ОТЧЕТНО-ИЗБОРНИТЕ СЪБРАНИЯ НА ПАРТИЙНИТЕ ОРГАНИЗАЦИИ В УЧИЛИЩАТА

Вече са завършени годишните отчетни събрания на партийните организации в училищата. Те преминават под знака за изпълнение решенията на Декемврийския и Юлския пленум на Централния комитет на БКП. Сравнително с по-голяма задълбоченост и критичност тези въпроси са разглеждани в докладите на Първа политехническа гимназия във Велико Търново, Техникума по механотехника в Горна Оряховица и др. В тях добре се откроява мястото на партийната организация и на отделния комунист в изпълнението на стоящите пред тях задачи по подобряване на идейно-политическата и учебно-възпитателна работа.

Главна тема във всички събрания е била учебно-възпитателната работа, идейно-политическата, научната и педагогическата подготовка на учителите. Не е бил подминат и въпросът за изпълнение решенията на Окръжния комитет на БКП за обогатяване на материалната база в училищата.

Подчертано място в работата на организациите и то, разбира се, напълно правилно, е заемал въпросът за патриотичното възпитание. Действително училището е призвано да възпитава у учениците високоморални форми на поведение, гордост, че живеят в най-прогресивния обществен строй. Изхождайки от това, партийната организация при Техникума по механотехника в Горна Оряховица, в тясна връзка с комсомолската организация, е организираща редица инициативи. Подготовката на теоретичната конференция „На Партията винаги предани“, е била предшествувана със събрания по дружества, посещения на музеи и други.

Немалко е направено в това отношение и от организацията в Езикова гимназия във Велико Търново. През миналата учебна година за патриотичното възпитание на учениците е била организирана постоянно действаща лектория за всички класове. Проведени са били редица екскурзии и походи.

В Тезисите на др. Тодор Живков за подобряване работата с младежта и Комсомола се казва, че партийните организации трябва да вземат в ръцете си непосредственото ръководство на Комсомола. Оттук произтича и потребността от нова постановка на партийната работа сред младежта. Ръководители се от тези изисквания, партийната организация при Политехническата гимназия в Свищов и други ги училища значително са разширили дейността на комсомолските организации и са повишили тяхната роля в цялостния живот на училището.

В някои от отчетните доклади обаче, изнесени на годишните събрания, проличава недоста-

тъйна задълбоченост и критичност при разглеждане дейността на организацията и работата на отделните комунисти.

В отчетния доклад на партийната организация при Политехническата гимназия в Свищов се прави доста задълбочена преценка за служебната работа на всички комунисти, но не се говори абсолютно нищо за тяхната обществено-политическа дейност. В докладите на Политехническата гимназия в Горна Оряховица, на СПУ по електропромишленост във Велико Търново не се отделя достатъчно място за една по-задълбочена оценка на задачите и дейността на партийната организация, произтичащи от решенията на Декемврийския и Юлския пленум на ЦК на БКП. От изказванията на някои партийни членове също проличава, че все още не се разбират напълно всички задачи, които имат да решават партийните организации в съвместната си работа с Комсомола.

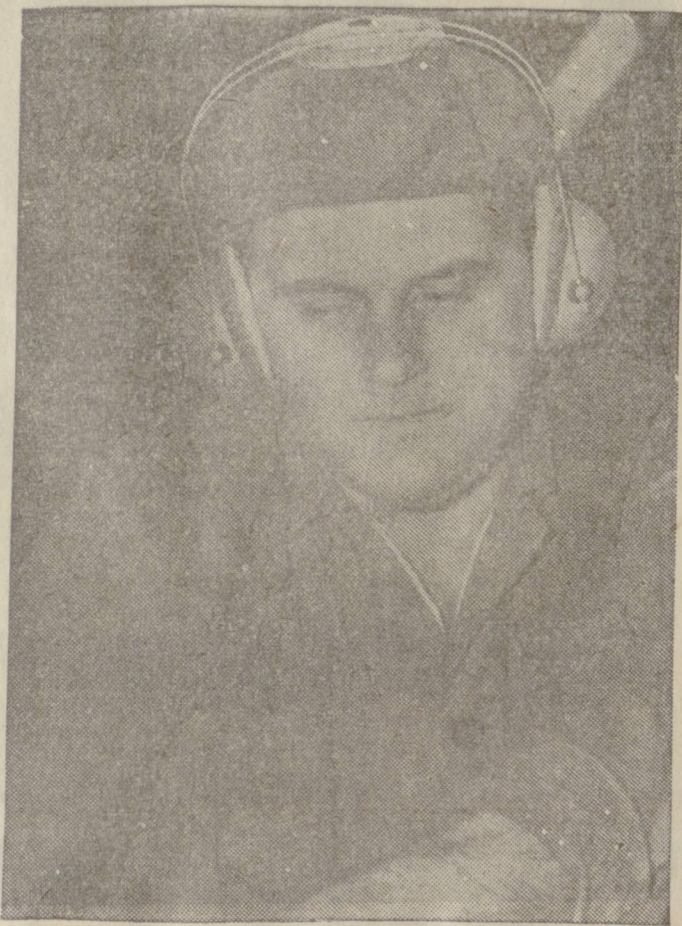
Има и учители, които не уме-

ят да работят добре с дружествата и отрядите, недостатъчно разбират мястото на комсомолската и пионерската организация, подценяват възможностите на средношколните и пионерите и често изместват избраните ръководства.

Това налага да се издигне на качествено нов етап работата на партийните организации, училнищното ръководство, на комсомолската и пионерската организации, за комунистическото възпитание на младото поколение. Сътрудничеството между тях трябва да бъде пълно и всеобхватно, да съдейства за насаждане дух на висока идеяност, за изваждане на творческите способности и таланти, за утвърждаване на висока принципност и възискателност.

Затова е нужно все повече да се повишава инициативността на партийните организации. Помощта, която те оказват на комсомолските дружества и пионерските отряди, да стане по-действена, по-осезателна.

Костадин АЛЕКСИЕВ
инструктор в Окръжния комитет на БКП



Петър Иванчев — комсомолец от ДИП „Победа“ — Велико Търново, като отговорник на формално-образователния циркулар за разкриване на материали се справя отлично със задълженията си. Носител е на званието „Най-добър в професията“ и отличен „Знаменец на Полтавска област“.

ВРЪХ ЧУМЕРНА

Суров и намръщен се криеш в мъглиците,
загъти назовават те — връх Чумерна.
Но слънце път щом си пробие с лъчите,
ти целият греиваш, облян в светлина.
Над тебе небето сияе тогава,
и радостно всяко листоце блести.
А звън от стадата ти песен напява
и мило за старото време шепти. . .
За смели хайдути — народни юнаци,
които в ония навъсени дни
под твоите клонести, гъсти букаци
защита на своя народ са били.
През преспи дълбоки, през дъжд и през вятър
със спомени живи стръцата гори,
издигай се, връх Чумерна в небесата
към воля и смелост все тъй ти зови!

А. И. ГРАМАТИК

Литературен конкурс

В чест на 25-годишнината на социалистическата революция у нас Окръжният съвет за изкуство и култура — Велико Търново обявява конкурс за литературни творби на теми на героичните борби на трудещите се от окръга против капитализма и фашизма и обществените, икономическите и културни постижения в социалистическото изграждане на нашия край.

Ще бъдат раздадени следните награди:

За повест, новела	— първа — 300 лв.
втора	— 200 лв.
За разказ	— първа — 150 лв.
втора	— 100 лв.
За сценарий на любителски филм	— първа — 100 лв.
втора	— 80 лв.
За очерк	— първа — 100 лв.
втора	— 70 лв.
За стихотворение	— първа — 100 лв.
втора	— 70 лв.

Конкурсът е анонимен. В него могат да участвуват всички граждани на Великотърновски окръг.

На конкурсния материал участниците вписват инициал, а в отделен запечатан плик, който носи същия инициал и придружава материала, се поставя името и адресът на автора.

Срок за представяне на ръкописите — 15 август 1969 година.

Адрес за изпращане: ОНС — Съвет за изкуство и култура — Велико Търново (за литературния конкурс).

БРИГАДИРЪТ НА МЛАДИТЕ

Трудно се пише за човек, когото малко познаваш. Случайните срещи и разговори не разкриват облик на един човек.

Милчо Енчев Ангелов запом-

них като работник, за когото в завод „Червена звезда“ — Дебелец се говори. В таблата на първенците често виждах неговата снимка. Чувах името му по събранията. Но това не беше всичко. Затова, когато се отправих към цех „Транспортни ленти“, тръгнах с мисълта да открия в този човек това, което таблото не беше в състояние да ми разкаже.

Бай Милчо, така го наричат по-младите, пробиваше с бормашината някакъв детайл. На тезгяха бяха разтворени плановете на сложна конструкция. Той погледна за секунда в тях, после бургията се врязва в метала, сребърни стружки се посипаха по пода.

— Много работа ни чака — каза той, като се приближих до него. — Нали знаеш, при нас е винаги така. А сега кажи за какво си дошъл.

Казах му. Той не спря, а само се засмя:

— Толкова хора има. Пиши за тях.

Бай Милчо пробиваше детайли и сякаш като на себе си започна да разказва за ония години, когато след национализацията заедно с шепата работници поставили началото на заво-

да. Двадесет години работи той тук. Трудности, успехи — всичко това е вплетено в ежедневието му.

— Той е един от основоположниците на бригадното движение в „Червена звезда“ — ми каза един работник.

Но бай Милчо не говореше за себе си. Той говореше за своята бригада, която има само „добри момчета, на които може да се разчита“. През дългогодишната си работа колко млади хора са минали през бригадата. И ето ги сега — ръководители, завършили техникум или университета, а тия, които не отидоха да учат, станали добри майстори.

Шлосерската бригада на Милчо Енчев е на едно от първите места в цеха. Наградите за трудовата дейност са много. Три значки получи старият майстор — „За отлично качество“, „Отличник на машиностроенето“, значка към „Паспорта на трудовата слава“.

Бай Милчо е бригадир на младежка бригада.

— Обичам да работя с младите, да бъда с тях и на работата, и когато се веселим — споделя той.

Има нещо младежко в енергията на този човек. Срещен и винаги усмихнат, старият шлосер дава нареждания на по-младите си другари, показва им в усвояване на трудните операции за монтиране на машините.

— Добър майстор. Каквото съм научил, от него съм виждал, той ми е показвал. Когато някой от нас направи грешка, той не се кара. Идва на помощ, обяснява ни, грешката не се повтаря — каза ми Николай Байчев, работник от бригадата.

А Първан Станев продължи:

— Много съм доволен от нашия бригадир. За всичко се допитвам до него. Той винаги намира време да ми помогне.

Бай Милчо помага на младите. Не скъпи знанията за себе си. Затова всички се допитват до него, понякога дори спорат.

Не случайно Окръжният комитет на Комсомола присъди първа награда на бригадата му в окръжното съревнование на младите машиностроители.

Исках още да говоря с бригадир, но го извикаха при машините. За мигута той не е свободен. Наведе се над чертежите, набобиколел от трима младежи, които внимателно слушаха равния му спокоен глас.

В цеха заехтя отново канопадата на тежките чукове, за свистящите белите огнища на електричните. Един пълен с напрежение ден отиваше към своя край.

Янислав ЯНКОВ



На любителската радиостанция ЛЗ-2КПК в село Поликраище операторът Милчо Ангелов обучава 36 млади радиолюбители от селото.

Снимка: Н. КАЧАКОВ

СТАРИЯТ И НОВИЯТ БАЛКАН

ВЪЛНУВАЩИ ДНИ В СВИЩОВ

(Продължение от 1 стр.)

Думата за приветствие бе дадена на акад. Петко Стайнов, който трогна всички с възбудата си. Доклад за хора-юбиляр изнесе Агалия Баларева, а внучката на Янко Мустаков разказа спомени за своя дядо.

Посрещат сърдечно, на спешната застава юбиларът. За първи път на свищовска сцена той изпълни първия български марш „Из кръв и дим“, композиция на Янко Мустаков. Бурните ръкопляскания след всяко изпълнение бяха своеобразен поздрав към хора-юбиляр, който тая вечер плъхна вълнуващо и спечели симпатии на всички.

Доиде и най-възбудният момент — връчването на орден „Кирил и Методи“ — I степен. Прочетени бяха много телеграми, поднесени бяха много приветствия, много адреси, букети, подаръци, които просто засипаха хористите.

М. САМОНОВИЧЕВА

ВЕЧНА ПРИЗНАТЕЛНОСТ

Епилог на военните действия за освобождението на Велико-търновски окръг от османското иго са боевете около Елена през месец ноември 1877 година.

На 22 ноември 1877 г. се води най-упоритото сражение между турците и руските войски, командувани от ген. Святослав Мирски. В боевете вземат участие Севският и Орловският полк.

В памет на загиналите руски войни признателното гражданство от Елена издига паметник, откриването на който е станало на 22 ноември 1879 г.

Тук поместавме извадки от речта, произнесена на тържество то, която се съхранява в Окръжния държавен архив във Велико Търново. Авторът не е установен.

„Братя Българи,
За нашите петвековни угнетения и страдания под владичеството на турците никой не беше грижа, никой не беше същето, никой не се смисляваше за нас, макар и земята в която живеем да съставляваше част от образована Европа. . .
Никой не беше да знае за нашите мъки и тегла, освен братският нам руски народ. Отдалеч той чуваше риданията на едновейните си братя. Отдалеч тоз народ, заедно с нас, скърбеше за тежкото ни положение, за немилостиво избитите свои братя българи. Отдалечно място и от много време той желаше да избави братя си от тиранина.

И дойде часът, в който, . . . тоз велик руски народ еднодушно реши да мре за нашето избавление и пристъпи към своето свято дело.

Войната се обяви и военните действия завихаха. . . Извършеното от русите за нашата свобода е дело странно и за историята, защото никой народ, освен руския, никога не си е проливвал кръвта, не е умрял за друго.

С какво и как можем се отплати на тези храбри руски войници, които лежат под този издигнат тям паметник за вечно възпоменание! Как ще можем да докажем и засвидетелстваме нашата признателност на тези майки и бащи, които отхранили та кива синове, ги проведоха да умрат за нашето освобождение! Това по който начин можем изплати, защото животът на човека е безценен. . .

При настъпването на сюлей манастирски орди преди две години на днешния ден, нашите за-

казват, че есента била най-гънният сезон. Но има един период, когато цялата гора е така натъкмена и премемена и такава прекрасна са картините и, каквито едва ли има друг път през годината.

Такъв сега е Балканът от Бяла крива до Бугора. Земята е обрисана с първите жълтици на есента; а дърветата, полюшвани едно след друго от вятъра, сякаш плачат със златни сълзи. И все пак сега в Буйновския балкан човек може да види през всеки сезон зеленина. Даже през зимата. Та нима са малко младите иглолистни насаждения на Горското стопанство — над 30 хиляди декара са те. Намаляват вече силите. Зелената дреха на гората загрява в топли пазви и ония места, които преди години са зелели, издрани от дълги дълбоки рани.

Върви човек по пътищата и пътеките между махалите и селата и старите къщи сякаш му махат. Между тях тук-там се гущат най-старинните, които са скътали под покривите си класически балкански архитектурни. Даже единствената тепавица, сгушена някъде по пътя за Мийковци, макар и замълчала, все още се надява да заговори. Остава само да се изпълни малкият ѝ вън.

Не само стари неща могат да се видят в над 80-те махалки и селца на Буйновската община. Сега през есента чо-

век може да види трудолюбивите жени, които скоро окосяха и прибраха последните декари люцерна, грижа за се за животните и боравят с доилни и електростригачни апарати. Гората в Балкана се чува песента на моторните триони. Съскаят вжонетите линии под товара на вагонетките.

Има неща, които говорят, че балканските мислещи за своя роден край. Та малко ли са беличките сгради, издигнали снага в селата. Читалищни домове, административни сгради, баня в Буйновци; кооперативни домове, нови училища и спретнати фурни. Това е новото, без да споменаваме електрифицирането и на най-отдалечените махалки, водоснабдяването на повечето от селата. Не са рядко и телевизорите, а в почти всяка къща има радиоприемник.

Намаляват хората в Балкана. Рядко се срещат младежи. Но това не е есента на този забравен в миналото край, до който се пътуваше със войски коли. Идете в която и да е къща, ще ви посрещнат като приятели, като гости. Ще ви разкажат за миналото и настоящето на закътаните махали и планински селца, които пет века са носили на плещите си свободния дух на българина и са устояли. Сега отново го разнасят по всички краища на България.

Такъв край не умира!

Ал. БЪЧВАРОВ

ДЪРЖАВНО ЗЕМЕДЕЛСКО СТОПАНСТВО

— гр. ЕЛЕНА

ТЪРСИ:

1. Агроном с висше или средно образование за ръководител на производствен участък.
 2. Заведущ планиране с висше образование.
 3. Бригадир по животновъдство със средно специално образование.
 4. Правоспособни трактористи.
- Стопанството има добре уреден стол.
- Справки при „Личен състав“, тел. 21-09.

2-2

ОКРЪЖЕН НАРОДЕН СЪВЕТ—

ОТДЕЛ „НАРОДНА ПРОСВЕТА“

—ВЕЛИКО ТЪРНОВО

ОБЯВЯВА,

че от учебната 1969—1970 година назначението на детски и начални учители за Велико Търново, Свищов, Горна Оряховица и Павликени и за учителите от средния курс — по български език и математика за Велико Търново, Свищов и Горна Оряховица ще се извършва чрез конкурсен изпит.

Кандидатите да подадат необходимите документи в срок до 10. XII. 1968 година в отдел „Народна просвета“ при Окръжния народен съвет — Велико Търново.

ОТ ОТДЕЛА

3-2

62 ПЪТИ КРЪВОДАРИТЕЛ

Човек трябва да притежава изключително високо гражданско съзнание и безмерна любов към хората, за да постъпи как

то Никола Густенов, Николов от Свищов, да бъде 62 пъти кръводарител! За двадесет години бившият дългогодишен старшина от участъка на МВР в Свищов даде над 20 литра от своята кръв, за да спаси болни, да дари със здраве новородени, младежи и трудеши се.

Никола Густенов е носител на три ордена: „Народен орден на труда“ — златен, „Народен орден на труда“ — сребърен и „Народен орден на труда“ — бронзов. Той е притежател на три кръводарителски карти. Хвала на такива като Никола Густенов Николов!

Н. М.

„Затворен

за неопределено време“

В Горна Оряховица има държавен билкарски магазин. Освен пакетирани били, човек може да си купи оттам аспиринови, сиропи. . . Но вече от шест месеца магазинът стои за ключен. На вратата му се мъди рилският „Магистрат“ — че е затворен за неопределено време.

Предполагам, че магазинерката е в дългосрочен отпуск. Но защо не бъде погледната и извадена временна продавателка, за да бъдат улеснени граждани?

Б. Иванов

Н. МИЛЧЕВ

ТЕОДОСИИ ТЪРНОВСКИ

На 27 ноември се навършват 605 години от смъртта на основателя на Търновската книжовна школа Теодосий Търновски

Теодосий Търновски, когото някои учени — изследвачи на старата българска литература, наричат още Килифареуски, е една от интересните личности в духовния живот у нас през XIV в. Той всъщност е основоположник и организатор на Търновската книжовна школа, която днес е в основата на българския книжовен живот. Теодосий Търновски е и първият привърженик на исихастското учение в България, негов идеолог и активен разпространител.

Както и при други подобни случаи, днес науката разполага с твърде ограничени сведения за живота и дейността на този буден син на българския народ. Добре е, че до наши дни е достигнало едно житие на Теодосий Търновски, написано от неговия приятел и съмишленник, цариградският патриарх Калист. От него, а и от „Похвално слово за патриарх Евтимий“ от Григорий Цамблак, ние черпим макар и оскъдни данни за живота му.

Теодосий Търновски е роден някъде на границата между XIII и XIV в. — около 1300 г. Рождението му място не е установено със сигурност. Според едни учени, той е роден в Търново, според други — във Видинския край. Ставал монах още в ранни младини, той обикаля различни манастири из България. За по-дълго време се задържа в търновския манастир „Света Богородица“, разположен на хълма Света гора, а по-късно в манастира на Григорий Синаит, построен в областта Пазарджик, в Странджа планина. Както говорят изворите, той пребивава известно време и в Светогорските манастири на Атон.

В Парория Теодосий Търновски има възможност да общува с видния гръцки отшелник, съз-

дагеля на исихазма Григорий Синаит. Той възприема неговото учение и впоследствие посвещава целия си живот на разпространението му в България.

След смъртта на учителя си Теодосий Търновски се завръща в Търново и се установява в планината край село Килифарево. Тук около 1350 година, с помощта на цар Иван Александър, той построява на височината над река Белица манастир, в който за кратко време събира множество ученици. Килифареуският манастир става център за разпространяване на исихазма. При Теодосий идват монаси от всички краища на България. Слага се началото на една идея на просветна и книжовна школа, от която по-късно излизат най-добрите писатели у нас.

Между по-видните ученици на Теодосий Търновски, които имена са известни в историята на българската литература, трябва да посочим на първо място бляскавия търновски патриарх Евтимий. Теодосиеви ученици са още Киприан — по-сетнешен киевски митрополит, Дионисий — преводач от гръцки език на сборника на Йоан Златоуст „Маргарит“, Ромил Видински и други.

В Килифареуския манастир Теодосий Търновски живее около 12 години, като успява за това време да си извоюва един завиден авторитет както сред българското монашество, така и сред боярството. Той е един от най-добрите съветници на цар Иван Александър, който често търси неговите съвети. С право някои учени считат, че Теодосий Търновски е идеолог на организирания в Търново църковни събори през 1355 г. и 1360 г., ръководени лично от Иван Александър. Видният исихаст използвава трибуната на тези събори за борба с привър-



жениците на различните еретически учения у нас и преди всичко за борба с варлаамитите-рационалисти, следовници на гърка от Калабрия Бернард Варлаам и на българина Григорий Акиндин.

През 1363 година Теодосий Търновски заминава за Цариград заедно с четирима свои ученици, между които — Евтимий и Киприан. Наксоро след пристигането си там Теодосий се разболява и умира на 27 ноември 1363 година. Погребан бил е големи почести в прикметията на цариградския патриарх Калист, който му написал житието, преведено по-сетне на български език. Фактът, че самият цариградски патриарх се заема с написването на биографията му, говори достатъчно красноречиво за авторитета и популярността на Теодосий Търновски, за почитта на която той се радвал в България, пък и във Византия.

Теодосий Търновски е не само виден проповедник на исихазма в нашата страна; неговите заслуги за тогавашния български културен живот не са определят само от обстоятелството, че създава и организира такава културна и просветна център като Килифареуския манастир. Самият той се занимава системно и с книжовен труд. Оригинални негов творби не са достигнали до нас и нямаме основания да предполага-

НЕКА МЛАДИТЕ ПОКОЛЕНИЯ ПОМИНАТ ТОЗИ РАЗКАЗ

(Продължение от 1 стр.)

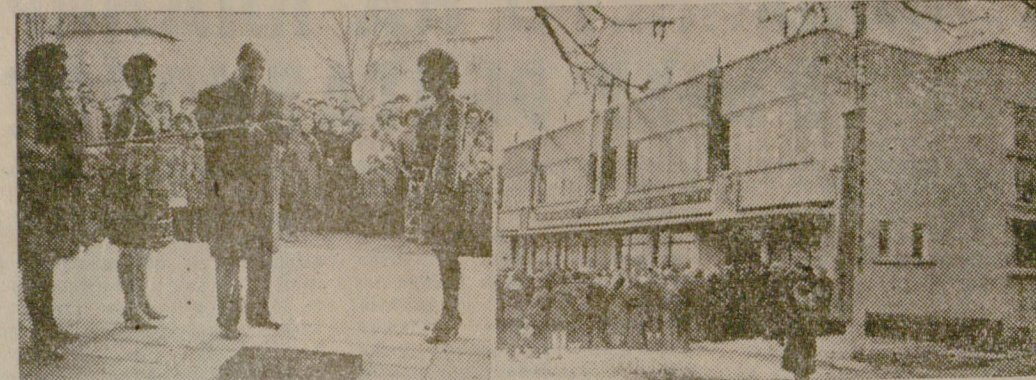
смущение. Ръководството овладява положението. Всички партизани са готови за бой. Изведнџ... облекчение. Стрелбата продължава в друга посока. Врагът се отдалечава от основните сили.

Малко преди обед всички узнаят за подвига на дядо Иван. Под това име беше още не навършил седемнадесет години партизанинът Райчо. Под негово ръководство той и още двама другари изпълниха партизанския закон — когато врагът ги изненада — отвлечай го с цената на живота си от местонахождение на отряда.

„Летен зной. В Долна Орясница всичко живо е на полето. Ние сме четирима партизани в къщата на баба Костадинка. Тя бе напълно спяла. Само по тракането на патериците ние разбираме, че идва при нас: „Мишо, Панчо, къде сте...“ Тя се грижеше като родна майка за нас, нелегалните деца. Един такъв ден затракамакарата на кладенеца. Аз се опитвах много внимателно да отгледя пердето и погледна. Изведнџ по стълбата към нас се чува стъпки. При нас дойде седемгодишната Марийка, внучката на баба Костадинка. Тя извика: „Чичо Мишо, не се показвай зад пердето, ще те видят...“

Ето драги младежи, пионери и комсомолци, как вашите връстници участваха в борбата. И малката Марийка беше посветена в конспиративната работа, тя знаеше как и пред кого какво да говори, блеше над нас своя живот. Сега Марийка имзсн в 8 клас...

По-нататък другарят Панайотов разказа за героизма на много партизани и ятаци и за гибелта на Димитър Лазаров (Колоса) — само 19 дни преди по-



ОКРЪЖЕН РЕЦИТАЛ-КОНКУРС

В неделя в Камерен театър 202 — Велико Търново се състоя окръжният рецитал-конкурс по творчеството на Христо Смирненски по случай 70-годишнината на поета. Явиха се над 70 пионери и средношколци — аوسطелна шифра, която говори, че през дружинните, комсомолските и общинските рецитали са минали стотици участници.

Първо място за пионери журито отдели на Станимир Грифиров от Велико Търново, а за средношколци на Ангелия Керанова от Горна Оряховица, които ще представят окръжия на националния рецитал-конкурс в началото на идната година. На второ място от пионерите са Мария Петрова от Лясковец и Янаки Раев от Чачали, а от средношколците — Атанас Ганев от Свищов и Румяна Кирилова от Бяла черква. На трето място са Соска Козанцева от Лясковец, Мария Илизова от Кесарево, Диана Кирилова от Върбовка и Ефрем Ефремов от Обединение.

На всички участници бяха раздалени награди.

Иван КОЛЕВ
Снимки: Н. КАЧАКОВ

ОБСЪЖДАНЕ НА В. „СЕПТЕМВРИЙЧЕ“

Отрано в неделното утро салонът на Профсъюзния дом на културата — Велико Търново се изпълни с пионери. След малко тук ще започне обсъждането на любимия им вестник — „Септемвриче“.

Шумът в салона стихна. Започна деловата среща. Кратко приветствие към гостите... и думата има Борис Катранов, редактор на вестника. Излагаха се мисли, ставашаха. Приятно беше да се чуят оценки от уста на самите рецитал-читатели, за които вестникът е прозорец към родната и света.

Първо от гостите взе думата професор Виктор Врански, завеждащ научна лаборатория във Висшата медицинска школа. Кратко разказа за големите постижения на науката. На трибуната застана сладкодумният разказвач Петър Стоянов. Той сподели идеята на новия си роман за юноши, който ще носи названието „Златният астероид“. След него пионерите застана почетният членар Станчев, който прочете стихове и весели стилизации на книгата си „Слънчеви капки“, която ще излезе от печат до края на годината.

ВИНАГИ НАЧЕЛО В БОРБАТА

25 години от гибелта на Георги Александров (Йонко)



Много свилни жертви в борбата срещу кървавия фашизъм даде борческото с. Коевци. Между тях ярко се откроява образът на смелия член на РМС Георги Александров Косев — Йонко, как то го наричаха в партизанския отряд. Той е роден на 1 август 1925 г.

Георги се включи в редците на РМС в Сухиндолската гимназиална клон. Два гимазиални класа се попълваха с ученици, предимно синовете и дъщерите на трудови селяни от околните села. Те даваха тон на ученическите организации. И когато фашистите създадоха ученическата организация „Бранник“ в нея членуваха само синовете и дъщерите на сурхидолските търговци. Туркестическото дружество обединяваше болшинството от учениците. Чрез него членовете на РМС намираха простор за широка легална дейност. В тези именно трудни дни на 1940—1944 година Георги Александров спечели ненавистна на учителите-фашисти. Неговият неспокоен дух, неговите борчески прояви бяха грън в очите на фашистите и техните слуги. За активна антифашистка дейност той беше изключен от гимназиалния клон и през пролетта на 1942 г. трябваеше да продължи образованието си в Летиница.

Едва прекрачил прага на гимназията в Летиница, Георги вече намира връзка с организираният ученици в РМС. Той отново се включва с още по-голям ентузиазъм в борбата. В училище и в родно-

то си село Коевци, Георги Косев дейно участва в работата на РМС — разпространява позиви, събира и изнася храна на партизаните, участва в младежки събирания и сбирки. Винаги засмян, с весел нрав, той бързо печели младежите и ги привлича в редците на организацията.

През учебната 1942/1943 година Георги Косев е ученик в Севлиево-ската гимназия. Тук отново е начело, поверено му е ръководството на класа. При провала на организацията през пролетта на 1943 година, през юни, той е арестуван и откаран в Севлиево-ската полицейски участък. Престоял там близо 40 дни, подложен на жестоки изпитания. Георги Косев се държи достойно пред врага. Освободен от ареста, той се завръща на село и още по-енергично работи сред младежите. През септември 1943 година сам взема дейно участие в подготовката на голяма акция на Габровско-Севлиево-ската партизански отряд в Коевци и с още 12 свои съученици-съселяни преминава в нелегалност. Като боец в отряда изпълнява добре всички възложени му задачи.

На 26 ноември 1943 година, изпълнявайки поръчение да установи връзка с организацията на РМС в родното си село, Георги Косев (Йонко) попада на полицейска заграда. В завързалата се кратка престрелка той пада пронизан от вражески куршум. Палачите се приближават със страх до студено-то тяло и се стъпват пред усмихнатото лице. Цялата младежка организация, всички жители на селото в този миг дадоха клетва да отмъстят за ра на загиналия герой, да отдалат всичките си сили за осъществяване на неговото дело и неговите завети.

Днес на площада в с. Коевци се издига величествен паметник. На него е издълбава и ще остане навеки и името на Георги Косев, в Сухиндол, в двора на гимназиалния клон, вече гимназия, също има скромна паметник, напомнящ на поколенията за загиналите членове на РМС. Между тях също стои и името на Йонко, на младежа, който беше винаги начело в борбата срещу мракобесие то и фашизма, за щастливо-то настояще и светлото бъдеще на нашия народ.

Пред 140-годишнината на П. Р. Славейков

П. Р. СЛАВЕЙКОВ И В. „ОСТЕН“ ОТ 1879 ГОДИНА

Името на П. Р. Славейков, нашия бележит съгражданин, поет, народен учител, общественик и борец за народни правдини от епохата на Възраждането, е тясно свързано с Велико Търново, особено в първите дни след Освобождението.

С активното си участие в Учредителното събрание и по-специално с изработването на конституцията Петко Р. Славейков показва своята мъдрост и опит на народен водач. Речите му в Учредителното събрание разгромали опитите на консервативните да създадат сенат и конституция в консервативен дух. „Всяка власт, казал той, която се отдалечава от народа, пада като дърво, подсечено в корена“.

В Учредителното събрание П. Р. Славейков е един от водачите на либералната партия и не се задоволява само с речите и борбите в Учредителното събрание, по отношение опитите на консервативните за сенат и конституция конституция. Жителският опит му подсказва, че и сега е нужно да се намеси пресата. За това на свои собствени разходи започнал издаването и редактирането на „Юристически и сатирически в. „Остен“.

Издаването на вестника съпада по време със заседанията на Учредителното събрание. „Остен“ жигосвал консервативите, адността: нечестността на онези, които в новосвободеното Отечество се стремели да стигнат до висшите върхове на управлението по пътя на грубо клевветничество, рушветничество, подлизуване.

Вестникът бил печатан в бившата печатница на Христо Ботев, която през януари 1879 г. Киро Тушевски пренесъл от Букуреш във Велико Търново. Тя се помещавала в бившата турска каляница, където днес се издига сградата на читалище „Надежда“.

В печатницата работил търновецът Пано Иванов, който в спомените за П. Р. Славейков разказва: „Беше весел човек. Все се смееше. Ще напише нещо, оше нещо, ще направим коректури. Пет коректури да му дадем, все ще намери да промени нещо. Той пишеше целия вестник „Остен“.

По време на издаването на вестника печатницата и службата като място, където се събирали либералите. Тук ставали предварителните обсъждания на въпросите за Учредителното събрание.

От вестник „Остен“ са излезли само дванадесет броя — от 5 март до 1 юли 1879 г. В него са поместени статии от разли-

чен характер, повечето за Учредителното събрание — разкази, хумористични стихове.

Т. ДРАГАНОВА
научен сътрудник в Окръжния исторически музей

Конференция на жените в Ресен

Тия дни се състоя общинска конференция на жените от Ресенска община.

Доклад за досегашната работа изнесе женотговорничката Эл. Генова. В него беше подчертан авторитетът и доверието към жените в общината. Само в ТКЗС работят 11 селскостопански специалисти и 6 брига-

дири. В общината има 3 женни секретарки на партийни организации и 3 председателки на профорганизации.

Конференцията прие решения и избра общински съвет за работа сред жените с председател П. Попова.

С. Пейчев

СПОРТ ★ СПОРТ ★ СПОРТ ★ СПОРТ

Нашите отбори в „Б“ РФГ

„Етър“ — „Академик“ 2:0

„Дерби“! Не само за окръжия, но и за Северната „Б“ РФГ! Дубой, който имаше пряко отношение към големия въпрос — кой ще бъде призьора на есенния полуфинал... Пълната мобилизация на силите, изключителният психически заряд, казваха решително „светото“ върху дните безспорно най-издадени в момента футболни двубои-десторки в окръжия.

Първият съдийски сигнал бе на чал на една вълнуваща своя развой схватка, която държа в напрежение до сетинте секунди на 90-те минути. Естествено, „жертва“ стана качеството, онова, което наричаме красота във футбола, особено през първата част на големия двубой. Гостите, очигледно, застроиха внимателно си върху защитата и пред етални действуваше един солиден вал, който предмостява бяха и изнесените сравнително напред само три „остри“ единичи. Сред тях най-много се разнасяше на голмайстора Дяков (9). Той единствен се стремеше да направи „наскок“ пред Тарапалов (1, Е), но имаше солидни и опитни „опекун“ в лицето на Чакров (3, Е) и Ценов (5, Е). Именно умение за безкомпромисна защита бе най-яркото, което ни показва свишкови до по-чичката. То бе материализирано и в образцовата игра на един безспорно изведен талант — вратаря Беров, левизирал с вешина макар и малкото на брой опасности в своето поле.

Нападателят на „Етър“ напраща настойчиво, търсеха път към вратата на противника, но това явно не им се отдаваше: липсваха обходни

действия по фланговете, остри, вне запни врязвания на свободното поле. Затова те се оттегляха за отиди само с утешата за един лек териториален превес и... две-три изходни положения (Алексов, Ангелов, Петрунов в 23—25 мин.). Те взеха своя „реванш“ обаче в заключителната част на играта, когато с вързи и разнообразно организирани атаки принудиха гостите да рату-чип черупката, да се открият и предоставят възможности за решителен удар. И той дойде в 57-та минута: след изпълнение на тълков удар, топката заскача от глава на глава и в настъпното класическо меле от крака на Тонев (8, Е) спира зад Беров — 1:0 за „Етър“.

Три минути след това записваме отлично изпълнение на Ангелов (9, Е) и виртуозна намеса на Беров. Впрочем и сега играчът с № 1 от Свищов събираше лаврите, ливизирал с майсторство серията опасности! Той нова явя и за втори път: в 65-та минута Алексов (10, Е) успя да навлезе дълбоко в тила на гостите и от аутлинцията намери точно Ангелов, който заби неспасяемо. До края нов гол не падна, но емоциите не секнаха.

„Етър“: Тарапалов*, Цончев*, Чакров*, Попов*, Ценов*, Петров*, Петрунов*, Тонев*, Ангелов*, Алексов*, (Марков), Йорданов*.

„АКАДЕМИК“: Беров*, Величков*, Колпачков*, Колев*, Тодоров*, Дончев*, Йорданов*, Маринов*, (Матов), Дяков*, Разсолов* (Иванов), Бослаков*.

Главен съдия Сп. Желязков (Пазарджик).

Ал. ТОШЕВ

„Волоз“ (Шумен) — „Левски“ (Лясковец) 1:1

Още с началния съдийски сигнал дава отбора заиграва открито и нападательно. Времето за проучване бе забравено. В 4-та мин. Шопов (Б) от 2-3 метра топката прехвърля вратата. В 68-та минута една хубава комбинация между Пенева, М. Генов и Миланов завърши с успех — 1:1.

„Волоз“ хвърля всичко напред, но до края на срещата резултатът остана непроменен.

Сстави: „Волоз“: Георгиев, Йорданов, Ибраимов, Костов, Петров, Сладарков, Недев, Тодоров, Ганев, Ботева, Луцев.

„Левски“: Маринов, Хиджев, Борисов, Стагелов, Ходжев, Миланов, Генов (Христов), Шопов, Сербозов, (В. Генов), Пенева, М. Генов.

Г. ДЕНЕВ

СЕВЕРНА „Б“ . ФГ

РЕЗУЛТАТИ:

Етър — Академик 2:0, Локомотив ГО — Кърпачев 1:1, Волоз — Левски Лясковец 1:1, Раковски — Доростол 3:0, Спартак — Левски Лясковец 2:0, Бенковски — Локомотив Мз 4:0, Локомотив РС — Локомотив Вн 1:1, Чарл-Орлов — Септ. слава 2:1, Септември — Светкавица 2:0.

КЛАСИРАНЕ:

1. Академик	27:11	21
2. Бенковски	32:15	19
3. Спартак	20:12	19
4. Етър	22:15	19
5. Септември	23:17	19
6. Светкавица	20:15	17
7. Локомотив Мз	18:16	16
8. Локомотив Вн	17:16	15
9. Левски Лясковец	16:21	15
10. Чарл-Орлов	18:22	14
11. Кърпачев	12:22	13
12. Септ. слава	14:18	12
13. Локомотив ГО	13:17	12
14. Раковски	15:25	12
15. Локомотив РС	14:20	11
16. Волоз	12:18	11
17. Доростол	11:18	11